Dosarul nr. 3-21/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

05 martie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central

Instanţa de judecată, compusă din:
Președinte de şedinţă: judecător Iana Talmaci
Grefier: Marina Strîmbanu

Judecând în şedinţa de judecată publică cauza după acțiunea înaintată de Munteanu Ivan împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni în procedura contenciosului administrativ,

A constatat:

La 21 februarie 2024 Munteanu Ivan a înaintat acțiune împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni în procedura contenciosului administrativ.

În motivarea poziției sale a indicat că a depus la 6.12.2023 pe numele reclamanților cererile nr.77 și 78 cu scopul ca ei să îi prezinte și să îl informeze cu proiectele, alte acte privitor la proprietăți pe care le-a identificat prin proiectul „masiva”.

În aceeași ordine de idei menționează că văzând că termen de o lună nu este nici o reacție, la 4 ianuarie a înregistrat cereri sub nr.02 și 03 care știa că va fi refuzat.

Astfel al 10 ianuarie 2024 susține că a primit de la primărie o scrisoare, iar toate aceste superficialități batjocoritoare și înjositoare l-a distrus moral, problemele, fărădelegile APL împotriva drepturilor, bunurilor familiei, liniștii și demnității îl duce la moarte prematură.

Reclamantul Munteanu Ivan a solicitat anularea actelor care durează de la APL de 10-15 ani și ai obliga împreună cu procuratura care a rugat să participe la ședințe să-i impună dea respecta legile.

La 22 iulie 2024 prin intermediul secției de evidență și documentare a parvenit referința prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de Munteanu Ivan.

În susținerea poziției sale a indicat că la 4.01.2024 de către primarul com. Ghelăuza a fost expediat răspuns la cererile prealabile prin care s-a explicat că nu există temeiuri de reexaminare a problemei invocate de Munteanu Ivan ce ține de

actualizarea hotarelor și amplasarea lotului de teren nr. cadastral ***** amplasat în câmpul nr.9 al masivului de la deal de Podiș.

Astfel menționează că după expedierea răspunsului la 4.01.2024 reclamantul Munteanu Ivan a depus petițiile cu nr.02, 03 prin care a invocat aceleași critici și același obiect prezentate anterior, iar în temeiul art.80 alin.(3) Cod administrativ petițiile au fost conexate la dosarul administrativ, nefiind examinate repetat reclamantul fiind informat prin răspunsul nr.07 din 15.01.2024.

Totodată menționează că la 20.03.2023 a fost organizată ședința comisiei de soluționare a contestației la care au fost invitați locuitorii comunei Ghelăuza și ai satului Saca, exprimând obiecții privind delimitarea/amplasarea incorectă a loturilor de teren ce urmau a li se atribui în proprietate potrivit Codului funciar.

În aceeași ordine de idei susține că la ședința comisiei din 20.03.2023 a fost invitat și reclamantul Munteanu Ivan acre s-a prezentat personal invocând un șir de obiecții privind hotarele terenurilor atribuite în natură.

Suplimentar menționează că comisia a constat că obiecțiile reclamantului Munteanu Ivan parțial corespund adevărului și anume cele invocate în contestația nr.24 din 16.06.2023 în partea ce ține de delimitarea hotarelor și amplasarea lotului de tern cu nr. cadastral 80181006.009 amplasat în masivul la deal de Podiș câmpul nr.9, prin procesul verbal nr.23 s-a decis admiterea contestației nr.24 din 16.06.2023 după cum urmează: în urma unei erori tehnice, se restabilește amplasarea corectă a terenului cu nr. cadastral ***** amplasat în masivul la deal de Podiș câmpul nr.9.

De asemenea susține că argumentul reclamantului Munteanu Ivan precum că nu ar fi primit răspuns la petițiile nr.77, 78 din 6.12.2023 în termen de 30 zile este neîntemeiat or Primăria com. Ghelăuza a expediat răspunsul nr.01 la 4.01.2024, iar petițiile nr.02, 03 din 4.01.2024 formulate de către reclamantul Munteanu Ivan se referă la același obiect și conține aceleași critici prin ramare acestea au fost anexate la dosarul administrativ inițial fără examinare fiind informat prin răspunsul din 15.01.2024.

În ședința de judecată reclamantul Munteanu Ivan a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul reclamantului avocat Budu Pavel a solicitat admiterea acțiunii conform cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată din 16.12.2024 reprezentantul pârâtului – avocat Andrei Stănilă a susținut motivele invocate în referință și consideră că cererea este neîntemeiată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetînd şi analizînd minuţios pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele sub formă de înscrisuri anexate, prin prisma normelor legale ce guvernează raportul juridic

litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Partea reclamantă solicită anularea răspunsurilor APL de 10-15 ani și obligarea Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni de a respecta legile.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Strășeni, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual favorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

La capitolul admisibilității instanța constată că la 26.12.2023 reclamantul Munteanu Ivan a depus o cerere la Primăria com. Ghelăuza, prin care a solicitat examinarea repetată a problemei ce ține de actualizarea hotarelor și amplasarea lotului de teren numărul cadastral nr.***** amplasat în câmpul masiv nr.9

Prin răspunsul nr. 01 din 4 ianuarie 2024 Primăria com. Ghelăuza i-a dat răspuns reclamantului Munteanu Ivan.

La 4 ianuarie 2024 reclamantul Munteanu Ivan a depus cererea prealabilă.

La 21.02.2024 reclamantul Munteanu Ivan s-a adresat Judecătoriei Străşeni cu acțiune împotriva Primăriei comunei Ghelăuza r-l Strășeni anularea răspunsurilor APL de 10-15 ani și obligarea Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni de a respecta legile.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale menționate supra, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, fapt confirmat prin cererea prealabilă din 4.01.2024, și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ în conformitate cu art. 209 alin. (2) Cod administrativ, or pîrîtul în răspunsurile expediate reclamantului nu a explicat modul și termenul de contestarea a acestuia,

condiție impusă de art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate

publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative – acțiunile Primarului Ghelăuza și obligarea pîrîtului de a elibera actele solicitate.

Din materialele cauzei rezultă că prin dispoziţia nr. 21 din 29.05.2023 a Primarului Malai Nicoleta, completată prin dispoziţia nr. 22 din 12.06.2023" s-a dispus instituirea Comisiei de soluţionare a contestaţiilor in temeiul art. 29, 32 din Legea nr. 436/2006 privind administraţia publică locală, în scopul organizării consultărilor publice a documentaţiei cadastrale perfectate in vederea înregistrării primare masive sau de corectare a erorilor comise în procesul atribuirii în proprietate a terenurilor, realizate în cadrul Proiectului de înregistrare şi evaluare funciară.

Potrivit petiţiilor cu nr. 26, 27 din 05.06.2023 Munteanu Ivan a solicitat identificarea corectă a terenurilor *****, *****, *****, *****.

Prin răspunsul Consiliului com. Ghelăuza din 09.06.2023, i s-a acordat un termen de 3 zile pentru înlăturarea neajunsurilor legate de lipsa semnături aplicate pe petiţie şi a prezenta actele confirmative privind domiciliul petiţionarilor.

Prin petiţiile nr. 28, 29 din 12.06.2023, în scopul înlăturării neajunsurilor stabilite prin răspunsul din 09.08.2023, Munteanu Ivan a solicitat anexarea procurii notariale la petiţia din 05.06.2023.

Prin adresarea Primăriei com. Ghelăuza nr. 109 din 13.06.2023, Munteanu Ivan a fost invitat la şedinţa Comisiei de soluţionare a contestaţiilor, cu prezentarea actelor confirmative a drepturilor asupra loturilor de teren cu nr. cad. *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****.

La data de 15.06.2023, Munteanu Ivan a depus contestaţiile nr. 31, 32 prin care Munteanu Ivan a
solicitat identificarea terenurilor cu nr. cad. *****, *****, *****, *****,8018106.014.

La data de 16.06.2023, Munteanu Ivan a depus contestaţia nr. 24 prin care Munteanu Ivan a solicitat identificarea terenurilor cu nr.cadastral 8018106099, *****, *****, *****.

Tot la data 16.06.2023, Munteanu Ivan a depus petiţia cu nr. 33, cu titlu de răspuns la adresarea Primăriei com. Ghelăuza nr. 109 din 13.06.2023.

Potrivit procesului-verbal al Comisiei de soluţionare a contestaţiilor nr. 23 din 09.09.2023 s-a decis admiterea contestaţiei depuse de Muntean Ivan Ştefan, in

partea ce ţine de modificarea documentaţiei cadastrale şi restabilirea amplasării corecte a terenului nr. cad. 8018106099 situat în cimpul 9 al masivului de la deal de Podiş.

La 5.10.2023 Munteanu Ivan a depsu cererile prealabile în adresa Comisiei de soluționare a contestațiilor și a Consiliului com Ghelăuza cu nr.59, 60 prin care a solicitat anularea procesului verbal al Comisie pentru soluționarea contestațiilor nr.23 din 9.09.2023.

Prin răspunsul primăriei com. Ghelăuza nr.213 din 4.12.2023 cererile prealabile nr, 59, 60 au fost respinse ca neîntemeiate.

La 4.01.2024 de către Primarul com. Ghelăuza a fost expediat răspuns la cererile prin care s-a explicat că nu există temeiuri de reexaminare a problemei invocate de Munteanu Ivan ce ține de actualizarea hotarelor și amplsarea lotului de teren cu numărul cadastral 80181006.099 amplasat în cîmpul nr.9 al masivului de la deal de Podiș.

La 4.01.2024 reclamantul Munteanu Ivan a depus petițiile cu nr.02, 03 prin care a solicitat să fie invitat sau să fie atras la rezolvarea cât mai corectă a problemelor din cererile nominalizate, or să se cunoască cu deciziile pe marginile lor.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora *(cauza Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).*

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu

situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, *principiul jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză. Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, inter alia, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de „act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct

drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii; dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege; lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

Instanța reține, că discreția sau obligativitatea emiterii actului administrativ individual, nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială. Discreția trebuie distinsă de decizia obligatorie. În baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Emiterea unui act administrativ individual discreționar este descrisă în plan de tehnică legislativă prin verbul „poate” sau „este autorizat”, care este utilizat de legiuitor în expunerea textului normativ ce autorizează măsura oficială întreprinsă de autoritatea publică. O dispoziție discreționară poate fi găsită, de exemplu, la art. 143 alin. (1), 144 alin. (1), 145 alin. (1) și art. 146 alin. (1) din Codul administrativ, unde este utilizat verbul „poate”. Totodată, discreția nu oferă autorităților publice o mână liberă în sine. Mai degrabă, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Astfel, instanța de judecată constată că reclamantul a primit răspuns la toate cererile depuse în adresa Primăriei com. Ghelăuza, răspunsurile fiind pe măsura cerințelor adresate, or reclamantul nu a înaintat o cerință certă.

Mai mult ca atât instanța va reține faptul că reclamantul Munteanu Ivan a solicitat anularea răspunsurilor APL de 10-15 ani și obligarea Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni de a respecta legile, astfel din materialele cauzei potrivit dosarului administrativ a primit răspuns la toate cererile adresate autorității publice în perioada 5 iunie 2023 -4 ianuarie 2024, cât ține de alte adresări pe parcursul anilor precedenți instanța este în imposibilitate de a se expune ori la materialele cauzei nu au fost anexate probe pertinente și concludente care să reflecte situația descrisă de reclamant.

Sub acest aspect și reieșind din normele legale care reglementează activitatea autorităților publice rezultă că Primăria com. Ghelăuza în prezența întrunirii condițiilor prevăzute de normele de drept materiale deține un drept discreționar cu privire la admiterea unei cereri de eliberare a actelor administrative favorabile individuale.

În același timp, instanța reține că deși decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern şi internațional, drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității.

Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Prin urmare, autoritatea publică pîrîtă era obligată prin lege să își exercite discreția.

Prin prisma art. 225 alin. (1), (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cel mai semnificativ caz de discreție apare atunci când legea stabilește obiectivul care trebuie atins, dar nu disciplinează sau reglementează doar o parte din modalitățile de realizare a acestuia, lăsând astfel destinatarului o marjă de alegere în acest sens. Activitatea discreționară, astfel disciplinată, se opune, pe de o parte, activității restrânse, guvernată în toate privințele de lege, fără a lăsa nici o marjă de alegere destinatarului și, pe de altă parte, activității libere din scop, în raport cu care norma nu stabilește un scop care trebuie atins ci, cel mult, limite cu privire la mijloacele care pot fi utilizate. Activitatea gratuită în cele din urmă este tipică dreptului privat, în timp ce cazurile de activitate discreționară și restricționată se găsesc de obicei în dreptul public. În plus față de activități, puterile exercitate în cadrul acestora și actele juridice prin care acestea sunt exercitate pot fi calificate drept discreționare, obligatorii sau gratuite în cele din urmă.

Pe de altă parte, discreția este tipică funcției administrative: legea stabilește interesul public care trebuie urmărit, lăsând organului administrativ o marjă de alegere mai mult sau mai puțin largă cu privire la modul de realizare; în ceea ce privește această alegere, organismul trebuie să cântărească interesul public încredințat îngrijirii sale (interes primar) cu celelalte interese, publice sau private, aflate în conflict cu acesta (interese secundare), pentru a stabili dacă acesta din urmă trebuie să se retragă din primul.

În legătură cu o măsură administrativă specifică, puterea discreționară se poate referi la alegerea emiterii sau nu a acesteia, a conținutului, a momentului emiterii sau a procedurii de emitere, a formei și a orice elemente accidentale. În cazul în care activitatea administrativă este de obicei discreționară, există totuși cazuri de activitate administrativă restrânsă, în care legiuitorul a considerat necesar să evalueze definitiv interesele puse în joc, stabilind conținutul activității care trebuie stabilit punctual și exhaustiv, să fie pus în funcțiune de către organul administrativ.

Astfel, instanța constată că răspunsurile eliberate de Primăria com. Ghelăuza sunt legale și întemeiate.

Astfel, cu titlu de concluzie, acțiunea reclamantului nu este întemeiată nici din circumstanțele de fapt și nici reieșind din motivele de drept, de aceea acesta cu toate capetele de cereri cuprinse în ea nu poate fi admisă.

în conformitate cu prevederile art.224 din codul administrativ, art. 236-241 CPC RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea înaintată de Munteanu Ivan împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni cu privire la anularea răspunsurilor APL de 10-15 ani și

obligarea Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni de a respecta legile - se respinge ca nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Strășeni sediul Central. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Strășeni sediul Central.

Președinte de şedinţă
judecător **Iana Talmaci**